

**Našla sem
resnico**

Lučka
Nadrah

SKRBI ME Skrbi me
za otroke,
ki z vlažnim puhom na glavi,
s še slepimi očmi,
z usteci, zaokroženimi v začudenju,
zavekajo
s prvim vdihom sveta,
ki ga ne poznajo.

Skrbi me
za otroke,
ki jih vozijo
v belih plenica
na vozičkih življenja,
za lačne,
jokajoče,
za otroke,
ki se z brezzobimi usteci
oprijemajo prsi
in vlečejo življenje
iz njih.

Skrbi me
za otroke,

ki glodajo drobne ročice
in iztiskajo predirne krike,
za otroke,
ki racajo
z belimi kapicami na glavi
v prevelikih hlačkah,
vsi izgubljeni
zaradi neizmerne višine hiš,
zaradi tujih velikih dreves
in prvih dežnih kapelj.

Ker so tako krhki,
tako nebogljeni in ubogi,
tako rahli kot sončni žarek.

RESNICA Našla sem
RESNICO
v svetlem oknu tvojih oči,
ki so se prižgale
kot svetilnik v megleni noči
izgubljenemu čolnu mojega hrepenenja.

Našla sem
RESNICO
na srebrnih čričkih tvojih ustnic,
ki so zadrhte s svetlim zvenom
mavričnih melodij
skozi gluho pustinja mojega srca.

Našla sem
RESNICO
v marjetici tvojih dlani,
ki so ogrele s plamenom
zamrzlo skorjo mojih prsi,
ko sem ti ponudila
sok svojega telesa,
o, otrok, otrok moj.

RADA BI TI DALA Rada bi ti dala
gorečo barvo sinjine,
ki prelomi težo deževnih oblakov
in zasije svojo luč
po vseh vlažnih cestah,
da bi te spremljala
skozi življenje
in ti zagorela takrat,
ko ti bo težko.

Rada bi ti dala
cvet junijske vrtnice,
ki gleda skozi ograjo
brezčasnega vrta,
da bi spoznal lepoto.

Rada bi ti dala
čudoviti vonj topolov
ob dežju,
ki visi nad pokrajino
in spremlja vse ljudi
s posebno svežino spoznanja.

Rada bi ti dala
okus jagod in češenj,
ko je junijski dan visok
in trave pojejo pesmi
skupaj z godali murnov
in ob večerih kresnice
prižigajo svoje zelene luči.

Rada bi ti dala vse to
pa sem ti dala življenje.